

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 21.12.2005
COM(2005) 666 končno

**SPOROČILO KOMISIJE SVETU, EVROPSKEMU PARLAMENTU, EKONOMSKO-
SOCIALNEMU ODBORU IN ODBORU REGIJ**

**Nadaljevanje trajnostne uporabe virov: Tematska strategija o preprečevanju in
recikliranju odpadkov**

{SEC(2005) 1681}
{SEC(2005) 1682}

VSEBINA

1.	Uvod.....	3
2.	Sedanje stanje.....	4
3.	Cilji razvijajoče se politike EU ravnanja z odpadki.....	6
4.	Ukrep.....	6
5.	Kakšen bo vpliv predlaganih sprememb?	9
6.	Mednarodno stanje	10
7.	Spremljanje in vrednotenje	11
8.	Postopek pregledovanja	11
	PRILOGA I: Glavni ukrepi	12
	PRILOGA II: Zakonodajni finančni izkaz	12

SPOROČILO KOMISIJE SVETU, EVROPSKEMU PARLAMENTU, EKONOMSKO-SOCIALNEMU ODBORU IN ODBORU REGIJ

Nadaljevanje trajnostne uporabe virov: Tematska strategija o preprečevanju in recikliranju odpadkov

(Besedilo velja za EGP)

1. UVOD

Odpadki so ekološki, družbeni in gospodarski izziv za Evropejce. Za nekatere predstavljajo negativne podobe: vreče za smeti, onesnaženost z odpadki ter strupena odlagališča odpadkov. Za druge pa so odpadki priložnost, saj je težnja Evrope po ravnanju z odpadki na okolju prijazen način ustvarila delovna mesta in poslovne priložnosti. Sektor za ravnanje z odpadki in recikliranje ima visoko stopnjo rasti ter ocenjen prihodek več kot 100 milijard EUR za EU-25. Je delovno intenziven in zagotavlja med 1,2 in 1,5 milijona delovnih mest. Reciklažna industrija zagotavlja predelovalni industriji rastoče količine virov: najmanj 50 % papirja in jekla, 43 % stekla in 40 % barvnih kovin, pridelanih v EU, trenutno izvira iz recikliranih surovin.

V zadnjih 30 letih so bili odpadki v središču pozornosti okoljske politike EU in dosežen je bil precejšen napredek. Zelo onesnažujoče deponije in sežigalnice se čistijo. Razvile so se nove tehnike za ravnanje z nevarnimi odpadki. Nevarne snovi se odstranjujejo iz vozil ter električne in elektronske opreme. Stopnje dioksina in drugih emisij zaradi sežiganja se znižujejo.

Odpadki postajajo vedno dragocenejši vir za industrijo. Pristopi kot so ponovna uporaba, recikliranje in energetska predelava, se začenjajo uporabljati za urejanje odpadkov - odpadne embalaže, izrabljenih vozil, odpadkov pri električni in elektronski opremi, biološko razgradljivih odpadkov in gum. Premeščanje biološko razgradljivih odpadkov z deponij ter naraščajoče recikliranje in predelava prispevajo k zniževanju emisij toplogrednih plinov.

Toda kljub tem uspehom odpadki ostajajo problem. Njihova količina še naprej narašča. Zakonodaja se v nekaterih primerih slabo izvaja in med nacionalnimi pristopi so velike razlike. Možnosti za preprečevanje nastajanja odpadkov in recikliranje še niso popolnoma izkoriščene. Porajajoče se znanje o vplivih uporabe virov na okolje se še ne odraža docela v politiki ravnanja z odpadki.

Nevzdržni trendi nastajanja odpadkov ter politična vprašanja zbujejo zaskrbljenost, saj je lahko nastajanje odpadkov znamenje okoljsko neučinkovite uporabe virov. Poleg tega ustvarja ravnanje z odpadki emisije v zraku, vodi in zemlji, pa tudi hrup in druge obremenitve, ki prispevajo k okoljskim problemom in povzročajo gospodarske stroške.

Poleg tega ostaja zakonodaja EU o odpadkih kljub sodni praksi Sodišča nejasna in je bila predmet pomembnega sodnega postopka o njegovi razlagi. To se kaže v regulatornem prekrivanju in negotovosti pristojnih organov in industrije odpadkov ter lahko ovira potrebne investicije.

Ob upoštevanju navedenega je čas za analizo in oceno politike EU ravnanja z odpadki z namenom določiti strateški okvir za prihodnost. Kot je predpisano v Šestem okoljskem akcijskem programu, ta strategija določa cilje in opisuje sredstva, s katerimi se lahko EU približa izboljšanemu ravnanju z odpadki.

Pri tem bistveno poenostavi in razjasni sedanji pravni okvir v skladu z boljšimi ureditvenimi cilji EU. Odpadki so prednostno področje za poenostavitev pravnomočne zakonodaje Skupnosti [COM(2005) 535]. Ta strategija pojasnjuje uvodne korake, ki jih je ta prva sprememba prikazala za potrebne in določa pristop, ki ga bo naredila Komisija za doseganje boljše ureditve zakonodaje o odpadkih v EU.

In končno, Strategija gradi na obstoječi zakonodaji in obsežnih posvetovanjih interesnih skupin in opredeljuje popolno in učinkovito izvajanje držav članic kot pogoj za napredek pri doseganju ciljev, določenih v tej strategiji.

2. SEDANJE STANJE

Komunalni odpadki v EU se trenutno odstranjujejo z deponijami (49 %), sežiganjem (18 %), recikliranjem in kompostiranjem (33 %). V novih državah članicah, kjer je bilo vloženega največ truda in vlaganj v uskladitev s pravnim redom Skupnosti, se stanje hitro razvija, vendar še vedno prevladujejo deponije. Med državami članicami so velike razlike, od tistih, ki najmanj reciklirajo (90 % deponij, 10 % recikliranja in energetske predelave), do tistih, ki so bolj okolju prijazne (10 % deponij, 25 % energetske predelave in 65 % recikliranja).

Sedanja politika EU ravnanja z odpadki temelji na konceptu, imenovanem hierarhija ravnanja z odpadki. V idealnih razmerah to pomeni, da bi morali preprečiti nastajanje odpadkov, česar pa ne bi mogli preprečiti, bi morali ponovno uporabiti, reciklirati ali predelati kolikor je mogoče, pri čemer bi deponije uporabljali v najmanjši možni meri. Deponija je najslabša možnost za okolje, ker povzroča izgubo virov in se lahko spremeni v prihodnjo okoljsko odgovornost. Hierarhije ravnanja z odpadki ne smemo razumeti kot neovrgljivo pravilo, še zlasti ker imajo lahko različni postopki ravnanja z odpadki različne vplive na okolje. Cilj približevanja družbi recikliranja in predelovanja odpadkov pomeni dvigovanje po hierarhični lestvici, stran od deponiranja in čedalje bližje recikliranju in predelavi.

Pravni okvir¹, ki podpira ta strateški pristop, vključuje horizontalno zakonodajo o ravnanju z odpadki, npr. Okvirno direktivo o odpadkih, Direktivo o nevarnih odpadkih kot tudi Uredbo o prevozu odpadkov. Te so dopolnjene z bolj podrobno zakonodajo, ki zadeva ravnanje z odpadki in postopke odstranjevanja, kot sta Direktiva o deponijah in Direktiva o sežigalnicah, ter zakonodajo, ki ureja ravnanje s posebnimi tokovi odpadkov (odpadnimi olji, PCB/PCT-ji in akumulatorji). Cilji recikliranja in predelave so bili določeni za nekatere ključne tokove odpadkov, t.j. embalaža, izrabljena vozila (ELV) in odpadni električni in elektronski opremi (OEEO). Glej načrt v Prilogi III v Dokumentih osebja Komisije SEC(2005) 1682, ki določa ustrezno zakonodajo.

Celotne količine odpadkov kljub precejšnjemu napredku naraščajo in absolutna količina odpadkov, ki gredo na deponije, ne upada. Med letoma 1990 in 1995 je nastajanje vseh odpadkov v EU in Efti naraslo za 10 %, medtem ko je BDP narasel za 6,5 %. Nastajanje komunalnih trdnih odpadkov (KTO) je v veliki meri prispevalo k temu porastu in je povezano

¹ Glej Prilogo III za podrobnejši seznam pravnih aktov.

s stopnjo gospodarske dejavnosti, saj sta med letoma 1995 in 2003 tako nastajanje KTO kot BDP v EU-25 narasla za 19%. Manjši, a pomembni tokovi odpadkov prav tako rastejo: nastajanje nevarnih odpadkov je med letoma 1998 in 2002 naraslo za 13 %, medtem ko se je BDP povečal za 10 %. S predvidenimi višjimi stopnjami ekonomske rasti naj bi se celotna količina rasti nadaljevala in bo zadevala večino odpadkov. Na primer, Evropska agencija za okolje napoveduje, na bodo odpadki iz papirja/kartona, stekla in plastike do leta 2020 narasli za 40 % v primerjavi s številkami iz leta 1990. OECD predvideva, da bo nastajanje KTO do leta 2020 še naraščalo, vendar malo počasneje. Skupno raziskovalno središče napoveduje rast nastajanja KTO do leta 2020 za 42,5 % v primerjavi s številkami iz leta 1995. Hitrejša bo rast nastajanja KTO v novih državah članicah EU 10.

Medtem ko recikliranje in sežiganje naraščata, pa zaradi rasti nastajanja odpadkov absolutne količine deponiranih odpadkov ne upadajo. Na primer, količina odpadkov iz plastike, ki gredo na deponijo, je med leti 1990 in 2002 narasla za 21,7 %, delež deponiranih odpadkov iz plastike pa je padel iz 77 % na 62 %.

Ti nevdružni trendi delno prispevajo k nezadovoljivemu izvajanju zakonov o odpadkih, ki delno prispeva k nekaterim elementom politike in pravnega okvira, ki bi se lahko izboljšali.

Izvedbenih problemov je veliko, od odmetavanja odpadkov na slabo upravljane deponije, do prevoza nevarnih odpadkov v nasprotju z mednarodnimi konvencijami. Nejasne opredelitve in različna mnenja o tem, kako izvajati zakone, niso pripomogla k izboljšanju izvajanja zakonodaje in so se končala s sporom. Kljub sklepom Evropskega sodišča so nekateri pogledi, kot kdaj odpadek ni več odpadek, še vedno nejasni.

Čeprav je bilo **preprečevanje nastajanja odpadkov** veliko let najpomembnejši cilj tako nacionalnih kot EU politik ravnanja z odpadki, je bilo do sedaj spreminjanje cilja v praktična dejanja le delno uspešno. Niti Skupnost niti nacionalni cilji, določeni v preteklosti, niso bili zadovoljivo izpolnjeni.

Recikliranje in predelava naraščata. Vendar pokrivata le omejen delež odpadkov. Direktive o recikliranju so se do sedaj usmerjale v posamezne tokove odpadkov in so omogočile politiki Skupnosti ravnanja z odpadki, da je zmanjšala vpliv na okolje s pospeševanjem ločevanja pri viru in recikliranja tokov odpadkov kot so akumulatorji, embalaža, vozila in odpadni električni in elektronski opremi. Ti hitro rastoči tokovi odpadkov so pomembni zlasti zaradi svoje nevarne narave in zapletenosti. Vendar pa upoštevajo le omejen delež nastalih odpadkov.

Količina recikliranih odpadkov narašča, standardi obdelave pa so na voljo le za deponije in sežigalnice ter delno za recikliranje. To pomeni okoljski problem, saj lahko slabo delujoči objekti za reciklažo onesnažujejo okolje. Standardi niso potrebni le za zaščito okolja, ampak tudi zaradi poslovnih razlogov - za spodbujanje enakih konkurenčnih pogojev za recikliran material.

Na tej podlagi so priprave na to tematsko strategijo vključevale večji pregled obstoječega stanja ter prepoznavo problemov in vprašanj. To je vodilo v spodaj navedene predloge za bolj celovit pristop k preprečevanju nastajanja odpadkov in recikliranju.

3. CILJI RAZVIJAJOČE SE POLITIKE EU RAVNANJA Z ODPADKI

Politika EU ravnanja z odpadki lahko pripomore k zmanjšanju celotnega negativnega vpliva uporabe virov na okolje. Preprečevanje nastajanja odpadkov ter pospeševanje recikliranja in predelave odpadkov bo povečalo učinkovitost virov evropskega gospodarstva in zmanjšalo negativni učinek uporabe naravnih virov na okolje. To bo pripomoglo k ohranjanju razpoložljivih virov, ki so bistveni za trajnostno gospodarsko rast.

Temeljni cilji sedanje politike EU ravnanja z odpadki – preprečiti nastajanje odpadkov in pospešiti ponovno uporabo, recikliranje in predelavo za zmanjšanje negativnega vpliva na okolje - **še vedno veljajo in jih bo podprl ta pristop, ki temelji na vplivu.**

Dolgoročni cilj EU je, da postane družba recikliranja, katere cilj je izognitev nastajanja odpadkov in uporaba odpadkov kot vir. Z uvedenimi visokimi okoljskimi referenčnimi standardi bo notranji trg pospešil reciklirne in predelovalne dejavnosti.

4. UKREP

Predlog mora za doseg teh ciljev in s tem zagotovitev višje stopnje zaščite okolja posodobiti obstoječi pravni okvir – t.j. predstaviti analizo življenjskega cikla pri oblikovanju politike ter razjasniti, poenostaviti in oblikovati zakon EU o odpadkih. To bo prispevalo k reševanju sedanjih izvedbenih problemov in EU odločno postavilo na pot, da bo postala gospodarsko in okoljsko učinkovita družba recikliranja. Sedanja stopnja okoljskih prizadevanj bo ohranjena in poudarjena, medtem ko bo nudila temelje za trajnostno rast.

To zahteva kombinacijo ukrepov, ki pospešujejo preprečevanje nastajanja odpadkov, recikliranje in ponovno uporabo na način, da optimalno znižajo akumulirani vpliv na življenjski cikel virov, vključno z:

- **Obnovljenim poudarkom na popolnem izvajanju obstoječe zakonodaje.** Države članice imajo z izvajanjem zakonodaje različne težave, od nenehnega nezakonitega odlaganja odpadkov v več državah članicah do razlik v razlagi v drugih. Del te strategije je zasnovan tako, da odstrani dvoumnosti, razreši sporne razlage in spremeni zakonodajo, ki ni prinesla pričakovanih koristi za okolje. Komisija bo Odbor za ravnanje z odpadki uporabila kot forum za izmenjavo podatkov in najboljše prakse in tudi za odkrivanje težav pri izvajanju zakonodaje. Nadaljevala bo s pravnimi postopki za zagotavljanje enakega uveljavljanja pravnega reda v državah članicah.
- **Poenostavitvijo in posodobitvijo obstoječe zakonodaje,** kjer so izkušnje pokazale, da je to potrebno za zmanjšanje upravne obremenitve, medtem ko se ohranja stopnja zaščite okolja v skladu s cilji boljše ureditve. To bo povzročilo stroškovno učinkovito zakonodajo o odpadkih in bo vsebovalo nekaj ukrepov. Prvič, spremembo Okvirne direktive o odpadkih, združene z Direktivo o nevarnih odpadkih, s predstavitvijo upoštevanja življenjskega cikla, razjasnitvijo, kdaj odpadek ni več odpadek, in opredelitvami pojmov predelave in odstranjevanja odpadkov, uvedbo opredelitve pojma recikliranja in rešitvijo prekrivanja med različnimi kosi odpadkov ter drugo okoljsko zakonodajo. Drugič, preklic Direktive o odstranjevanju odpadnih olj in prenos njenih določb o zbiranju odpadnih olj v Okvirno direktivo o odpadkih. Tretjič, predlog v letu 2006 za prečiščenje besedila treh Direktiv o odpadkih iz

industrije titanovega dioksida. Četrto, poleg predlogov, sprejetih skupaj s to strategijo v okviru stalnega in sistematičnega pregleda zakonodaje EU o odpadkih, bo Komisija ocenila potrebo po dodatnih ukrepih, da bi bolje uskladila ureditev in poenostavila cilje s časovnim razporedom, načrtovanim v Sporočilu COM(2005) 535. To med drugim vključuje prihodnje preglede, ki jih zahtevajo direktive o odpadkih, kakor je pregled v letu 2006 direktive o izrabljenih vozilih in pregled v letu 2008 direktive o odpadni električni in elektronski opremi in pregled sistema nomenklature odpadkov. Končno, s skupnimi standardi, ki jih predlaga uvedena Strategija, se bodo pojavile nove priložnosti za oblikovanje poenostavljene zakonodajne ureditve za prevoz odpadkov, ki dodatno spodbuja recikliranje in predelavo odpadkov.

- **Predstavitvijo življenjskega cikla politike ravnanja z odpadki.** Okoljska politika se je običajno osredotočala na začetne in končne faze življenjskega cikla: izkoriščanje, predelavo in proizvodnjo na eni strani ter ravnanje z odpadki na drugi. Priznано je, da je vpliv veliko virov na okolje pogosto vezan na fazo uporabe². Upoštevanje morajo biti vse faze v življenjskem ciklu vira, saj lahko nastane vzajemen odnos med različnimi fazami in ukrepi, ki lahko, sprejeti za zmanjšanje vpliva na okolje v eni fazi, povečajo vpliv na drugo fazo. Okoljska politika mora jasno zagotoviti, da se bo negativen vpliv na okolje zmanjševal ves življenjski cikel virov. Z uporabo pristopa življenjskega cikla je enostavneje opredeliti prednosti in bolj učinkovito usmeriti politike, da se doseže najvišja možna korist za okolje glede na vložena prizadevanja.

Usmeritev k življenjskemu ciklu bo vključena v zakonodajo EU z razjasnitvijo ciljev Okvirne direktive o odpadkih, tako da bodo jasno upoštevali perspektivo življenjskega cikla. To bo zelo vplivalo na oblikovanje nove politike in načel ter prakse ravnanja z odpadki v prihodnosti. Nedavni pregled ciljev recikliranja in predelave odpadne embalaže je bil prvi primer uporabe upoštevanja življenjskega cikla pri oblikovanju politike. Z analizo vpliva na okolje in gospodarstvo celotnega življenjskega cikla embalaže so določeni novi cilji za vsako zadevno embalažo. Drugo področje, kjer je bilo uporabljeno upoštevanje življenjskega cikla, je pregled ravnanja z odpadnimi olji.

- **Spodbujanjem bolj ambicioznih politik preprečevanja nastajanja odpadkov z razjasnitvijo obveznosti držav članic, da razvijejo javno dostopne programe preprečevanja nastajanja odpadkov.** Komisija bo na ravni EU spodbujala uporabo Direktive IPPC, IPP in drugih orodij za spodbujanje širjenja najboljše prakse.
- **Boljšim znanjem in podatki,** ki bodo okrepili stalni razvoj politike preprečevanja nastajanja odpadkov.
- **Razvojem skupnih referenčnih standardov za recikliranje.** Da bi zagotovil pravilno delovanje notranjega trga za recikliranje, mora predlog določiti najmanjše standarde v Skupnosti za reciklirne dejavnosti in reciklirane surovine, da zagotovi visoko stopnjo zaščite okolja in prepreči nevarnost „ekološkega dampinga“. Ta pristop bo temeljil na spremembah Okvirne direktive o odpadkih in Direktive IPPC. Ta pristop bo imel prednost pri bioloških odpadkih.

² COM(2003) 302, Integrirana politika do proizvodov.

- **Podrobnejšo opredelitvijo politike EU recikliranja.** Na podlagi izvajanja obstoječe zakonodaje EU o odpadkih se bodo poiskali novi načini za pospeševanje recikliranja. Opravljena bo podrobna analiza dolgoročne izvedljivosti in trdnosti pristopa, ki temelji na določenem materialu. Države članice se bo spodbujalo, da bolj uporabljajo gospodarske instrumente in da si izmenjujejo izkušnje/najboljšo prakso s pomočjo izboljšane koordinacije v Odboru za ravnanje z odpadki.

Predlagani ukrepi in spremembe so bolj podrobno razloženi v Prilogi I, ki podaja tudi okvirni raspored za predstavitev različnih predlogov za izvajanje Tematske strategije.

5. KAKŠEN BO VPLIV PREDLAGANIH SPREMEMB?

Pričakuje se, da bo ta tematska strategija imela globlji pomen za trenutne prakse v državah članicah in bo ustvarila nove priložnosti za možnosti ravnanja z odpadki razen deponij ter tako vzpodbujala splošno vzpenjanje po hierarhiji ravnanja z odpadki. Te so povzete spodaj (za več informacij glej Presoja vpliva, ki je priložena tej strategiji).

Manj odpadkov na deponije

Ukrepi, sprejeti v Tematski strategiji, bodo prispevali k nadaljnjemu premeščanju tokov odpadkov z deponij. Večja usmeritev v izvajanje zakonodaje in spodbujanje gospodarskih instrumentov bo pripomogla k zvišanju cen deponiranja na stopnjo, ki bolje odraža resnični vpliv te možnosti ravnanja z odpadki na okolje, z rezultatom, da mora iti manj odpadkov na deponije. Ker pa je ta možnost ravnanja z odpadki še vedno napačna rešitev v mnogih državah članicah, bo premeščanje z deponij trajalo nekaj časa. Poleg tega je za nekatere vrste odpadkov deponija edina izvedljiva možnost. Nove države članice bodo potrebovale čas za izgradnjo alternativne infrastrukture in za ukvarjanje z zapuščino.

Količina odpadkov, ki gredo na deponije v EU, bo ponovno pregledana leta 2010. Če bo količina in vrsta deponiranih odpadkov ostala nesprejemljiva, premeščanje z deponij pa ne bo napredovalo dovolj hitro, bodo predvidene dodatne prepovedi deponij.

Več komposta in energetske predelave iz odpadkov

Ko bodo odpadki preseljeni z deponij, bodo preusmerjeni v razne možnosti višje na hierarhiji ravnanja z odpadki, ki bodo vse boljše za okolje.

Razvoj kakovostnih primerjav za kompostirne objekte in za kompost bodo povečale možnosti kompostiranja.

Kadar se energija pridobiva iz odpadkov, bo strategija povečala energetske učinkovitost. Komisija predlaga, da se začnejo uporabljati pragovi učinkovitosti za razvrščanje obdelave odpadkov v komunalnih sežigalnicah kot predelava ali odstranjevanje. To bo tudi pomagalo EU pri doseganju ciljev v okviru Direktive o pospeševanju proizvodnje elektrike iz obnovljivih električnih virov.

Posamezne države članice se morajo odločiti, katera možnost je v danih okoliščinah najboljša za okolje.

Več in boljše recikliranje

Naslednjih pet let bo ključno obdobje za izvajanje direktiv o recikliranju. Z določitvijo minimalnih standardov kakovosti za nekatere reciklirne objekte se pričakuje pomembno izboljšanje, ki se oddaljuje od sedanjega stanja, kjer samo 8 do 10 % odpadkov ustreza minimalnim standardom kakovosti, k stanju, kjer tem standardom ustreza znatni del odpadkov. Ta pokritost bo prilagojena sorazmerno z okoljskim tveganjem. Ker recikliranje vedno bolj postaja prednostna možnost za odpadke, bo s tem zagotovljeno, da bo vpliv te možnosti na okolje nadzorovan in da bodo vzpostavljeni tržni pogoji, ki bodo dopuščali, da recikliranje še dalje narašča s trenutno hitrostjo.

Standardi kakovosti za recikliranje bodo spodbudili zahtevo po recikliranih surovinah in njihovo sprejemljivost. To bo tokove odpadkov usmerilo v recikliranje in ponovno uporabo. Razen tega bo izboljššan notranji trg za recikliranje, ki temelji na standardih EU, dopuščal, da bo recikliranje izvedeno tam, kjer je najbolj učinkovito. S tem se bodo znižali stroški in na ta način dodatno pospeševalo recikliranje in ponovna uporaba.

Recikliranje številnih surovin trenutno deluje dobro, z visokimi tržnimi cenami, ki prinašajo porast deležev recikliranja. Tako se je na primer uporaba odpadnega papirja za izdelavo novega med letoma 1991 (25 %) in 2004 (50 %) podvojila. Pri drugih surovinah ovire preprečujejo popoln razvoj reciklirnega trga, in v teku je njihova odstranitev. Stanje bo ponovno pregledano leta 2010. Če se recikliranje surovin, ki prinaša koristi za okolje, ne izvaja, se lahko sprejmejo nadaljnji ukrepi, osredotočeni na surovine, ki uporabljajo tisto orodje politike, ki je najprimernejše (gospodarski instrumenti, odgovornost proizvajalca, prepoved deponij, cilji zbiranja ali recikliranja).

Ključne prednosti in pozitivni vplivi

Ta prizadevanja imajo potencial, da izboljšajo stroškovno učinkovitost politike EU ravnanja z odpadki ter prinesejo znatne koristi za okolje in družbo:

- politika ravnanja z odpadki bo bolj osredotočena na vpliv na okolje in bo s tem postala zmogljivejša in stroškovno učinkovitejša;
- zakonodajno okolje dejavnosti ravnanja z odpadki bo izboljšano, kar bo vodilo v znižanje stroškov in zmanjšanje ovir pri dejavnostih recikliranja in predelave odpadkov;
- politike preprečevanja nastajanja odpadkov se bodo izvajale na nacionalni ravni in zagotavljale najvišjo okoljsko in gospodarsko učinkovitost ter spodbujale ukrepe, ki so najbližje točki nastajanja odpadkov;
- porast predelave odpadkov bo zmanjšala emisije zaradi odstranjevanja odpadkov in bo prinesla koristi za okolje, kot je znižanje emisij toplogrednih plinov.

Te pozitivne vplive je mogoče ponazoriti s količinskimi primeri v nadaljevanju:

- dodatno premeščanje komunalnih odpadkov z deponij h kompostiranju, recikliranju in energetski predelavi bi privedlo do dodatnega znižanja emisij toplogrednih plinov, ki se gibljejo v protivrednosti od 40 do več kot 100 milijonov ton CO₂ na leto;

- pojasnitev, kdaj odpadki prenehajo biti odpadki, bi zmanjšala del upravnih stroškov v zvezi z zakonodajo o odpadkih. Tako reciklirni sektor agregatov te stroške ocenjuje na približno 1% prometa;
- povečano recikliranje ustvarja delovna mesta: za recikliranje 10 000 ton odpadkov je potrebnih do 250 delovnih mest v primerjavi z 20 do 40 potrebnimi delovnimi mesti, če so odpadki sežgani ali 10, če so deponirani. Ob upoštevanju zmanjšanja ustvarjanja delovnih mest pri izkoriščanju in izdelavi čistih surovin se bo to odražalo v omejenem neto ustvarjanju delovnih mest.

6. MEDNARODNO STANJE

Večina razvitih gospodarstev in veliko držav v razvoju uresničuje cilj izboljšanja ravnanja z odpadki. Države z manj razvitimi sistemi ravnanja z odpadki si ponavadi prizadevajo za izboljšanje osnovnih praks ravnanja z odpadki, zlasti v zvezi z deponiranjem komunalnih odpadkov in ravnanjem z nevarnimi odpadki. Države z bolj zreliimi sistemi ravnanja z odpadki poskušajo preprečiti nastajanje odpadkov in povečati recikliranje ter predelavo odpadkov.

Najpomembnejše pobude na mednarodni ravni so Konvencija o nadzoru čezmejnih premikov nevarnih odpadkov in njihovo odstranjevanje (Baselska konvencija) in delo OECD o nadzoru prevoza odpadkov in razvijanju mednarodno sprejetih meril uspešnosti za okolju prijazno ravnanje z odpadki. To ima med drugim za cilj krepitev institucionalnih in neinstitucionalnih zmogljivosti za ravnanje z odpadki v državah v razvoju. EU prispeva k izoblikovanju nadzornega sistema na mednarodni ravni s svojimi politikami in še zlasti s svojo uredbo o prevozu odpadkov, ki si prizadeva za zagotovitev visoke stopnje zaščite okolja.

G8 je nedavno, na pobudo Japonske, pričel z zmanjševanjem, ponovno uporabo in recikliranjem odpadkov.

Primeri politik, ki so jih razvile druge industrijske države:

- Japonska ima v okviru „3R-jev - zmanjševanje, recikliranje in ponovna uporaba“ obsežno zakonodajo glede odpadkov ter drugih trajnih in potrošnih politik. Te vključujejo zakone, ki določajo cilje za splošno preprečevanje nastajanja odpadkov, njihovo recikliranje in izogibanje dokončni odstranitvi. Japonska si prizadeva reciklirati 24 % komunalnih odpadkov in omejiti dokončno odstranitev odpadkov na 50 %. Poleg teh ciljev je Japonska razvila več zakonov o recikliranju, med katerimi nekateri odsevajo cilje direktiv EU o recikliranju (o embalaži, OEEO in izrabljenih vozilih), drugi pa vprašanja, ki jih zakonodaja v EU ne pokriva (gradbeni materiali in hrana). Na lokalni ravni so nekatere lokalne oblasti določile takse za ravnanje z odpadki in obdavčile deponiranje industrijskih odpadkov.
- ZDA so razvile politike na zvezni in državni ravni. Zvezna vlada je določila dolgoročni okvirni cilj nacionalne stopnje recikliranja na 35 % komunalnih odpadkov in to podpira z več večinoma prostovoljnimi programi. To vključuje prizadevanja za pospeševanje pametnega načrtovanja in zmanjševanje vpliva proizvodov na okolje. Nekaj posameznih držav je razvilo zakonodajo, ki omejuje deponije in pospešuje recikliranje različnih tokov odpadkov ter vključuje

zakonodajo, ki odseva cilje direktiv EU o recikliranju (o embalaži in OEEO). Pozornost je dana tudi visoki ravni ustvarjanja komunalnih odpadkov.

- Kitajska je uzakonila več zakonov, ki se nanašajo na ravnanje z odpadki. Še posebej uresničujejo cilj pospeševanja „krožnega gospodarstva“. Zdaj Kitajska razvija srednjeročne in dolgoročne načrte za razvoj tega koncepta. Na Kitajskem je tudi vedno večja zahteva po materialih, ki jih je mogoče reciklirati. To je nedavno privedlo do pritiska na trgu za te materiale, ki naj bi se v prihodnosti stopnjeval.

7. SPREMLJANJE IN VREDNOTENJE

Strategija se bo stalno spremljala. To bo zahtevalo nenehno prizadevanje za izboljšanje statistik deponij in recikliranja in za izgradnjo boljšega temeljnega znanja o vplivu na okolje in kazalcih vpliva. K temu bodo prispevali ocenjevanje nacionalnih politik ravnanja z odpadki, analiza poročil o izvajanju v državah članicah in stalna posvetovanja interesnih skupin.

8. POSTOPEK PREGLEDOVANJA

Komisija bo leta 2010 pregledala napredek, narejen za doseganje cilja Strategije. Ta pregled bo ocenil zlasti napredek pri politikah preprečevanja nastajanja odpadkov, upoštevanje življenjskega cikla pri ravnanju z odpadki, vključno z ravnanjem z biološkimi odpadki in v smeri evropske družbe recikliranja, kar bo vnesla v končno oceno v Šesti okoljski akcijski program.

PRILOGA I: Glavni ukrepi

1. POENOSTAVITEV IN POSODOBITEV OBSTOJEČE ZAKONODAJE

Opredelitev pojma odpadki

Okvirna direktiva o odpadkih opredeljuje odpadke kot proizvode ali materiale, ki so zavrženi. V okviru obsežnih posvetovanj interesnih skupin je Komisija sklenila, da vsebinska sprememba opredelitve pojma odpadkov ni potrebna, je pa treba razjasniti, kdaj odpadek preneha biti odpadek (in postane nov ali sekundarna surovina). Zato se predlaga sprememba direktive, ki bo uvedla okoljska merila, ki temeljijo na tokovih odpadkov, in s tem določila, kdaj odpadek preneha biti odpadek. S tem bi se izboljšala tako okoljska uspešnost recikliranih proizvodov, ker bi spodbujala gospodarstvo k izdelavi recikliranih proizvodov, ki so v skladu z okoljskimi merili, kot zmanjšala nepotrebna bremena reciklirnih dejavnosti z nizkim tveganjem. Poleg tega bo Komisija objavila Sporočilo Komisije o smernicah, ki temeljijo na sodni praksi Evropskega sodišča, in obravnavajo vprašanja o stranskih proizvodih v pomembnih industrijskih sektorjih, o tem, kdaj se stranski proizvodi obravnavajo kot odpadki in kdaj ne, da bi pojasnila pravni položaj za gospodarske subjekte in pristojne organe. V pregledu te strategije v letu 2010 bo Komisija ocenila učinkovitost smernic.

Sedanja opredelitev pojma odpadkov ne določa jasnih mej, kdaj so odpadki ustrezno obdelani in se obravnavajo kot proizvod. To je problematično, ker ustvarja pravno negotovost in upravne stroške za gospodarstvo in pristojne organe. Lahko vodi v različna stališča od ene do druge države članice in celo od ene do druge regije, kar lahko ustvari probleme na notranjem trgu. Poleg tega na trgu kroži recikliran material slabe kakovosti in povzroča težave tako potencialnim kupcem, kot tudi uglednim prodajalcem.

Razprave z interesnimi skupinami in državami članicami kot tudi analiza Komisije so pokazale, da se sorazmerno nizko število tokov odpadkov ukvarja s tem vprašanjem. To pomeni, da je možno izbrati tiste tokove odpadkov, za katere se morajo določiti merila na podlagi potencialnih koristi za okolje in gospodarstvo. Prvi val tokov odpadkov, ki ga bo ta sistem obravnaval, bo vključeval kompost, reciklirane agregate in ob upoštevanju rezultatov potekajoče študije o okoljskih vplivih uporabo loja za gorivo.

Komisija predlaga dvostopenjski pristop k temu vprašanju: prvič, uvesti postopek v Okvirno direktivo o odpadkih za sprejetje meril in drugič, predlagati posebne tokove odpadkov za ta sistem, izbrane na podlagi koristi za okolje in gospodarstvo. Komisija bo izvedla študije in posvetovanja interesnih skupin, preden bo pripravila predlog.

Ta pristop naj bi privedel do:

- izboljšane okolju prijaznejših recikliranih proizvodov, saj gospodarski subjeki poskušajo doseči stopnjo, ki se zahteva, da se njihovi reciklirani proizvodi več ne štejejo za odpadke;
- večje gotovosti in predvidljivosti za kupce recikliranih proizvodov ali materialov;
- regulativne poenostavitve za odpadke z nizkim tveganjem, ki se uporabijo kot sekundarne surovine.

Predpogoj za izvajanje tega pristopa bo določiti okoljska merila na visoki stopnji za zmanjšanje okoljskega tveganja. Poleg okoljskih meril bo nujno potrebno določiti tudi merila primernosti za uporabo in tako zagotoviti, da bodo reciklirani proizvodi našli trg, sposoben preživetja. Takšna merila primernosti za uporabo bi lahko izhajala iz obstoječih standardov CEN ali drugih podobnih virov.

Za izbiro tokov odpadkov in razvoj kriterijev se bo upoštevalo več dejavnikov. Ti vključujejo zlasti tveganje, da bi bil recikliran proizvod uporabljen na neprimeren način ali odpeljan iz EU z namenom navideznega recikliranja, ali bi kako drugače imel učinek na okolje, ki bi ga uvrstitev med odpadke preprečila. Drugi dejavnik je obstoj trga, sposobnega preživetja, za omenjen recikliran proizvod. Komisija bo presodila te dejavnike, ko bo predlagala tokove odpadkov in merila.

Opredelitev pojmov dejavnosti predelave in odstranjevanja

Trenutna glavna težava pri opredelitvi pojmov predelave in odstranjevanja v Okvirni direktivi o odpadkih je, da se uporablja v različne namene. V Direktivah o recikliranju se uporablja za določanje ciljev, v Uredbi o prevozu odpadkov pa se uporablja za presojanje, ali pravila notranjega trga veljajo za prevoz odpadkov.

V idealnem primeru bi se uporabljala samo za določanje ciljev, za prevoz odpadkov pa bi se uporabljal enostavnejši sistem. Vendar je zaradi vrzeli v obstoječih evropskih standardih za ravnanje z odpadki in zaradi potrebe po prilagoditvi struktur in politik ravnanja z odpadki prezgodaj za takšno spremembo zakonodaje o odpadkih.

Opredelitve, vsebovane v sedanji zakonodaji, kakor jih razlaga Evropsko sodišče, ne pospešujejo najboljših okoljskih praks, na primer glede pridobivanja energije in odpadkov ter komunalnih sežigalnic. Komisija meni, da je potrebna dodatna opredelitev pojmov in zato predlaga spremembo Okvirne direktive o odpadkih, v kateri bi opredelitev pojmov temeljila na konceptu nadomestitve virov v gospodarstvu in ne v določenem obratu. Sprememba bo omogočila tudi urejanje okoljskih vprašanj, ki se postavljajo ob novih tehnologijah in praksah za vsak posamezen primer pri postopku odbora.

Komisija predlaga začetek uvajanja uporabe pragov učinkovitosti za razvrščanje ravnanja z odpadki v komunalnih sežigalnicah bodisi kot predelava ali odstranjevanje. Sedanja sodna praksa Evropskega sodišča razvršča ogromno večino komunalnih sežigalnic med deponije. Ta razvrstitev ima lahko negativne posledice, ki vodijo v razvrednotenje okolja. Tako se na primer sežig s predelavo energije običajno obravnava kot sredstvo za premeščanje biološko razgradljivih komunalnih odpadkov z deponij. Vendar obstajajo pomisleki, saj bi lahko, če je sežig opredeljen v isti kategoriji kot odlaganje na deponije, nekatere lokalne oblasti zamikalo izbrati cenejšo možnost (odlaganje na deponije), kar bi razvrednotilo okolje. Komunalne sežigalnice z visoko energetske učinkovitostjo so tudi negativno diskriminirane v primerjavi s sosežigalnimi dejavnostmi s podobnimi energetske učinkovitostmi, vendar manj strogim nadzorom emisij.

Opredelitev pojma predelave, ki upošteva, da energija, proizvedena s komunalno sežigalnico, nadomešča uporabo virov v drugih elektrarnah, bo bolje odsevala okoljske koristi sežiga. Vendar se lahko energetska učinkovitost komunalnih sežigalnic močno razlikuje. Pri nizki energetske učinkovitosti sežig ni nujno ugodnejši kot deponiranje. Pri visoki energetske učinkovitosti je sežig lahko enako ugoden kot mehansko recikliranje ali kompostiranje nekaterih tokov odpadkov.

Presoja vpliva kaže, da uporaba praga energetske učinkovitosti pri komunalnih sežigalnicah lahko ustvari gospodarske koristi in koristi za okolje. Z določitvijo stopnje praga s sklicevanjem na izvajanje najboljših razpoložljivih tehnologij bi obrat lahko pospešil uresničevanje ciljev za premeščanje z deponij.

Komisija predlaga tako spremembo Okvirne direktive o odpadkih, ki bi vključevala prag energetske učinkovitosti, po katerem se komunalna sežigalnica obravnava kot postopek predelave. Prag za smernice uporablja najboljše razpoložljive tehnologije in upošteva priporočila BREF (referenčni dokument najboljših razpoložljivih tehnologij), naj sežig odpadkov uporabi ekvivalenčni faktor 2,6 za primerjavo energije v obliki elektrike z energijo v obliki toplote, t.j. 1 kWh elektrike je enaka 2,6 kWh toplote, in faktor 1,1 za daljinsko ogrevanje.

Ta predlog bo pospešil premeščanje z deponij in uporabo najboljših razpoložljivih tehnologij za predelavo energije iz odpadkov, sežganih v komunalnih sežigalnicah. Prav tako bo omogočal stalno izboljšanje okoljske uspešnosti takšne energetske predelave, saj bo prag učinkovitosti redno pregledovan za odsev tehnološkega napredka.

Ta razjasnitev opredelitve pojmov mora pospešiti delovanje notranjega trga za recikliranje z uporabo visokih okoljskih standardov. Hkrati je treba nadaljevati s pregledom stanja.

Drugi primer vprašanj, ki jih bo ta sistem lahko obravnaval, so primeri, kjer se uporaba odpadnih materialov za izgradnjo deponij obravnava kot postopek predelave.

Opredelitev pojma recikliranje

Opredelitev pojma recikliranja je treba uvesti v Okvirno direktivo o odpadkih, da bo služila kot smernica pri določanju politik in ciljev recikliranja.

Drugi poenostavitveni ukrepi

Za boljšo pravno ureditev:

- se prekrivanja med postopki za odobritve, določenimi v Okvirni direktivi o odpadkih ter Direktivi o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja odstrani z navedbo, da če je vsebovano celovito okoljsko dovoljenje, ni potrebno nobeno dodatno dovoljenje;
- se Direktiva 91/689/EGS o nevarnih odpadkih združi z Okvirno direktivo o odpadkih za razjasnitev in odstranitev prekrivanj in zastarelih določb;
- bo Komisija leta 2006 predlagala prečiščenje treh direktiv o odpadkih iz industrije titanovega dioksida, ki bo posodobilo določbe in odstranilo zastarele določbe.

Komisija bo upoštevala boljšo pravno ureditev v pregledih direktiv o odpadkih, določeno v zakonodaji EU o odpadkih, npr. glede direktiv o sežiganju, izrabljenih vozilih, deponijah, OEEO in omejevanju nevarnih snovi, in v okviru sistematičnega pregleda zakonodaje EU o odpadkih po potrebi predlagala spremembe obstoječe zakonodaje EU.

2. UVEDBA KONCEPTA ŽIVLJENJSKEGA CIKLA V POLITIKI RAVNANJA Z ODPADKI

Koristi za okolje politike ravnanja z odpadki so zapletene, ker se pojavljajo na različnih stopnjah življenjskega cikla in v različnih oblikah in jih je posledično težko količinsko določiti ali primerjati. Vendar mora politika ravnanja z odpadki prispevati k zmanjševanju vpliva na okolje skozi celoten življenjski cikel virov. V večini primerov to pomeni uporabo zdravega razuma za videnje širše slike, včasih pa lahko pomeni uporabo orodij ocenjevanja, kot so ocene življenjskega cikla.

Komisija predlaga razjasnitev ciljev politike ravnanja z odpadki v Okvirni direktivi o odpadkih z namenom izrecne uporabe upoštevanja življenjskega cikla. Politika EU ravnanja z odpadki bi se morala usmeriti v zmanjšanje negativnega vpliva nastajanja odpadkov na okolje in prispevati k celotnemu zmanjšanju vpliva uporabe virov na okolje.

3. IZBOLJŠANJE TEMELJNEGA ZNANJA

Upoštevanje življenjskega cikla zahteva izboljšano temeljno znanje o vplivu uporabe virov, nastajanja odpadkov in ravnanja z njimi in bolj sistematično napovedovanje in vzorčenje.

To bo zagotovljeno v glavnem z mehanizmom, opisanim v Tematski strategiji o virih in s pobudami, sprejetimi v okviru Integrirane politike do proizvodov. Poleg tega bodo Evropska agencija za okolje, Eurostat in Skupno raziskovalno središče še naprej imeli vlogo pri vzpostavitvi stabilnih znanstvenih in gospodarskih podatkovnih baz za politiko ravnanja z odpadki.

Drug pomemben korak bo, v posvetovanju z znanstveniki in interesnimi skupinami, določiti osnovne smernice za lahko uporabo orodij življenjskega cikla pri oblikovanju politike ravnanja z odpadki, z dogovorjenim pristopom in metodologijo. Cilj je narediti ta orodja lažja za uporabo pri političnih odločitvah na lokalni in evropski ravni.

4. PREPREČEVANJE NASTAJANJA ODPADKOV

Potencial preprečevanja nastajanja odpadkov je odvisen od številnih dejavnikov: gospodarske rasti, obsega, v katerem so gospodarski subjekti že sprejeli najboljšo prakso pri zmanjševanju odpadkov itn. Preprečevanje je mogoče doseči le z vplivanjem na praktične odločitve, sprejete na različnih stopnjah življenjskega cikla: kako je proizvod oblikovan, obdelan, na voljo uporabniku in končno uporabljen. Na nastajanje komunalnih odpadkov vpliva tudi ravnanje potrošnikov, ki je povezano s socialno strukturo, osebnimi dohodki in družbeno blaginjo.

Ta strategija ne predpisuje ciljev EU glede preprečevanja nastajanja odpadkov, ker to ne bi bil najuspešnejši in ekološko najučinkovitejši način za pospeševanje preprečevanja nastajanja odpadkov. To je zato, ker taki cilji ne obravnavajo kompleksnosti vpliva na okolje: teža odpadkov bi se lahko zmanjšala, vendar bi se vpliv na okolje lahko povečal, medtem ko lahko majhna znižanja teže zelo zmanjšajo vpliv na okolje. Politike preprečevanja morajo upoštevati tudi nacionalne vzorce proizvodnje in potrošnje, njihove predvidene trende in njihovo razmerje do gospodarske rasti.

Ta strategija zagotavlja usklajen pristop k preprečevanju nastajanja odpadkov, ki bo politike preprečevanja osredotočil na zmanjšanje vpliva na okolje in določil okvir za posebne nacionalne politike. Ukrep preprečevanja nastajanja odpadkov se mora izvesti na vseh

stopnjah upravljanja. Direktiva o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja (IPPC) in Integrirana politika do proizvodov lahko na evropski ravni veliko prispevata k preprečevanju nastajanja odpadkov. Referenčni dokumenti za najboljše razpoložljive tehnologije (BREFs), razviti v IPPC, zagotavljajo uporabne informacije o preprečevanju nastajanja odpadkov. Te vidike BREF-a je treba okrepiti, države članice, industrija in druge interesne skupine si morajo izmenjevati informacije o najboljši praksi bolj pogosto. Komisija namerava preveriti vprašanje razvoja okvira za ekološko zasnovane pobude v okviru Integrirane politike do proizvodov.

Večino ukrepov za preprečevanje je treba izvesti na nacionalni, regionalni ali lokalni ravni. To lahko vključuje cilje preprečevanja nastajanja odpadkov. Okvirna direktiva o odpadkih bo spremenjena tako, da razjasni obveznosti držav članic do razvoja javno dostopnih programov preprečevanja nastajanja odpadkov v okviru trajnostne proizvodnje in potrošnje.

5. K EVROPSKI DRUŽBI RECIKLIRANJA

Ker viri, dani na trg, prej ali slej postanejo odpadki in vsaka proizvodna dejavnost proizvede neko obliko odpadkov, so nujni ukrepi, ki odpadke vračajo v gospodarski cikel. Reciklirni sektor potrebuje zakonodajno okolje, ki spodbuja reciklirne dejavnosti.

Sedanji trend je usmerjen v naraščajoči nadzor in omejitve prevoza odpadkov na notranjem trgu. To ne bo znatno izboljšalo okoljskih razmer in lahko vodi v podrobno zakonodajo ter mikroravnanje z odpadki na nacionalni ali regionalni ravni. To bi lahko zmanjšalo razpoložljive odpadke za industrijo EU, ki jih je mogoče reciklirati, še zlasti v majhnih državah članicah. Za preprečevanje tega trenda so potrebni enaki konkurenčni pogoji za reciklirne dejavnosti po vsej EU. Samo recikliranje mora biti okolju prijazno in to zahteva uvedbo standardov.

Medtem ko so v nekaterih primerih tržne sile pospešile razvoj recikliranja, pa tržni signali stimulirajo odlaganje odpadkov. Zato je treba recikliranje in predelavo odpadkov spodbujati. Gospodarski instrumenti in nacionalni davki na deponije imajo v tej zvezi visok potencial.

Enaki konkurenčni pogoji za recikliranje

Izgradnja notranjega trga za recikliranje z uporabo visokih okoljskih standardov bi imela prednost širjenja dobre prakse po celotni EU in bi tudi pomagala reciklažni industriji, ker bi ji omogočila koristi od notranjega trga.

Več ukrepov bo dopolnilo obstoječo zakonodajo in omogočilo EU, da zapolni vrzeli v standardih za odpadke. Mednje spadajo:

- uvedba kriterijev učinkovitosti za izbrane postopke predelave v Okvirni direktivi o odpadkih in razvoj smernic za uporabo določenih določb v Uredbi o prevozu odpadkov za boj proti navideznemu recikliranju;
- širjenje dobre prakse z minimalnimi standardi v Okvirni direktivi o odpadkih za ustrezne postopke predelave in prihodnja razširitev obsega Direktive IPPC na izbrane dejavnosti preprečevanja nastajanja odpadkov;

- dodatek nove določbe k Okvirni direktivi o odpadkih, da se omogoči sprejetje okoljskih meril za določene tokove odpadkov z namenom opredelitve, kdaj niso več predmet zakonodaje o odpadkih, temveč se jih obravnava kot proizvode.

Izboljšana izmenjava podatkov o nacionalnih davkih na odlaganje

Obstaja široko soglasje, da so davki na odlaganje stroškovno učinkoviti in lahko močno izboljšajo ravnanje z odpadki. Poleg tega bi lahko velike razlike v davkih na odlaganje med državami članicami vodile v nepotreben prevoz odpadkov in vplivale na konkurenco med nosilci dejavnosti ravnanja z odpadki v različnih državah članicah.

Ker je pričakovanje o dogovoru o ukrepu na ravni EU omejeno, bi bil prvi korak spodbuditi države članice, da uporabijo to vrsto gospodarskega instrumenta na nacionalni ravni. Komisija spodbuja države članice, naj si izmenjujejo podatke o svojih pristopih k taksam za odlaganje odpadkov in o tem seznanjajo Komisijo.

Novi načini za pospeševanje recikliranja

Direktive o recikliranju, sprejete v zadnjem desetletju, pospešujejo postavitve in financiranje reciklažne infrastrukture za velike tokove odpadkov. Vendar je težko upravičiti uporabo tega pristopa pri novem obsegu tokov odpadkov. Pri manjših tokovih odpadkov ali tokovih odpadkov z manjšim vplivom na okolje bi tak pristop lahko ustvaril velike upravne obremenitve v primerjavi z doseženimi koristmi za okolje.

Toda če sta ureditev in pospeševanje recikliranja za vse tokove odpadkov prepuščena trgu, ne bo mogoče doseči popolnih koristi za okolje, ki jih lahko prinese recikliranje. Medtem ko je sedanja prednostna naloga zagotoviti celovito izvajanje direktiv EU o recikliranju, je za prihodnost potreben dopolnilni pristop, ki je bolj prilagodljiv in ima širši obseg delovanja. Pregled te strategije bo ocenil potrebo po dodatnih ukrepih za pospeševanje recikliranja. Upošteval bo še zlasti približevanje k pristopu, ki bolj temelji na materialih, z morebitno uporabo odgovornosti proizvajalca. To bi vključevalo ocenjevanje, ali lahko trg sam primerno vodi razvoj recikliranja danega materiala ali so potrebni ukrepi za premostitev ovir pri recikliranju. V tej zvezi se lahko obravnava širok obseg ukrepov in upoštevanje življenjskega cikla bo prispevalo k zagotavljanju, da se koristi recikliranja za okolje dosežejo po najnižjih možnih stroških.

Cilji recikliranja

Cilji recikliranja in predelave se uporabljajo v več Direktivah EU o odpadkih. Nedavna sprememba ciljev recikliranja in predelave, vsebovanih v Direktivi o embalaži in odpadni embalaži, je pokazala pomembnost določanja ciljev na primernih stopnjah sorazmerno z obsegom opredelitev in z upoštevanjem posebnosti vsakega materiala. Brez take analize obstaja tveganje določanja ciljev, ki spodbujajo postopke z malo ali nič koristi za okolje ali ki ne spodbujajo tehnologij, ki lahko prinesejo znatne koristi za okolje, vendar se težko prebijejo na trg.

Zaradi teh kompleksnosti mora biti raven ciljev določena ob upoštevanju obsega opredelitve pojma recikliranja za različne materiale, do česar je že prišlo pri pregledu ciljev Direktive o embalaži, in mora upoštevati posebne lastnosti vsakega materiala. Prihodnji predlogi za nove ali spremenjene cilje recikliranja ali predelave morajo optimizirati stroškovno učinkovitost recikliranja in predelave ter se izogniti spodbujanju neprimernih tehnologij za dane materiale.

Upravljanje z biološkimi odpadki

Glavni negativni vpliv bioloških odpadkov se pojavi pri njihovem deponiranju. Pri tem se proizvaja metan, toplogredni plin, ki je 21 krat močnejši kot ogljikov dioksid. Da bi preprečila to grožnjo za okolje, Direktiva 1991/31/ES o odlaganju odpadkov na odlagališča predvideva preusmeritev dveh tretjin biološko razgradljivih komunalnih odpadkov stran od deponij in od držav članic zahteva, da uvedejo in redno pregledujejo nacionalne strategije za ravnanje z odpadki, premeščenimi z deponij. Popolno izvajanje te obveznosti bo zelo prispevalo k zmanjšanju vpliva bioloških odpadkov na okolje, še zlasti glede emisij toplogrednih plinov.

Vendar je poročilo Komisije o nacionalnih strategijah sklenilo, da je „po analizi strategij nejasno, ali bodo cilji zmanjšanja odlaganja odpadkov doseženi v tistih državah članicah, kjer se to še ni zgodilo. Kaže, da bodo potrebna dodatna prizadevanja za doseg ciljev. Komisija bo posebej posvečala pozornost doseganju ciljev za leto 2006 in uporabila vse ustrezne ukrepe, da bo zagotovila dobro izvajanje direktive“³.

Ni ene same najboljše okoljske možnosti za ravnanje z biološkimi odpadki, premeščenimi z deponij. Okoljsko ravnovesje različnih možnosti, ki so na voljo za ravnanje s temi odpadki, je odvisno od več lokalnih dejavnikov, med drugim od sistemov zbiranja, sestave in kakovosti odpadkov, klimatskih pogojev, vplivov na podnebne spremembe, možnosti komposta za prispevanje k boju proti degradaciji prsti in druge skupine vplivov na okolje. Zato morajo države članice ob upoštevanju življenjskega cikla določiti strategije za ravnanje s temi odpadki.

Komisija bo izdelala smernice o uporabi upoštevanja življenjskega cikla pri ravnanju z biološkimi odpadki, ki jih bo predložila državam članicam ter jih pozvala, da preverijo svoje nacionalne strategije. Te smernice bodo pomagale tudi lokalnim in regionalnim oblastem, ki so običajno pristojne za pripravo načrtov za ravnanje s komunalnimi odpadki.

Vidike, povezane s standardi za odpadke, je prav tako treba obravnavati na ravni EU. Merila kakovosti za kompost bodo sprejeta v določbi o koncu odpadkov, predlagani za Okvirno direktivo o odpadkih in Komisija bo predlagala, da se biološko ravnanje z odpadki vnese v področje Direktive IPPC, ko bo revidirana.

Direktiva Sveta 86/278/EGS o varovanju okolja, zlasti tal, kadar se blato iz čistilnih naprav uporablja v kmetijstvu, bo spremenjena z namenom poostritve standardov kakovosti, pod katerimi je taka uporaba dovoljena, na osnovi sprejetja Tematske strategije o prsti in z njo povezanih ukrepov.

Pregled strategije bo posebej obravnaval napredek pri ravnanju z biološkimi odpadki in presodil potrebo po dodatnih ukrepih.

Ravnanje z odpadnimi olji

Upoštevanje življenjskega cikla je bilo uporabljeno v zakonodaji o odstranjevanju odpadnih olj (Direktiva 75/439/EGS).

³ COM(2005) 105 - Poročilo Komisije Svetu in Evropskemu parlamentu o nacionalnih strategijah za zmanjšanje količine biološko razgradljivih odpadkov, ki gredo na deponije, na podlagi člena 5(1) Direktive 1999/31/ES o odlaganju odpadkov na odlagališča.

Ta direktiva ureja odstranjevanje odpadnih olj in določa regeneracijo odpadnih olj. Zakon ni bil dobro izveden in več primerov je bilo privedenih pred Evropsko sodišče, ki je razsodilo proti petim državam članicam. Nedavna analiza, kjer je bil uporabljen pristop življenjskega cikla, je pokazala, da dajanje prednosti regeneraciji odpadnih olj pred uporabo za gorivo ni upravičeno z nobeno jasno okoljsko prednostjo. Poleg tega ostaja delež zbiranja odpadnih olj prenizek. Medtem ko ima lahko neprimerno odstranjevanje odpadnih olj znatne negativne vplive in se ga je treba izogibati, sedanji zakon ne dosega zelenih rezultatov. Zato se ga bo razveljavilo in nadomestilo z novo določbo v Okvirni direktivi o odpadkih, ki bo ohranila obveznost držav članic, da zagotovijo zbiranje odpadnih olj, vendar ne bo dala prednosti regeneraciji. To bo zagotovilo popolno izvajanje obveznosti držav članic glede zbiranja, ki obravnava največje okoljsko vprašanje odpadnih olj.

Koraki: Časovni raspored ukrepov, ki uresničujejo Tematsko strategijo o preprečevanju in recikliranju odpadkov, ter drugi ukrepi in dejavnosti, ki k temu prispevajo

Predlagani in/ali načrtovani ukrepi Tematske strategije o preprečevanju in recikliranju odpadkov	Časovna razporeditev
Predlog za direktivo, ki spreminja Okvirno direktivo o odpadkih in preklicuje Direktivo o odstranjevanju odpadnih olj	Predlagana skupaj s to strategijo
Poročilo o izvajanju Direktive 94/62/ES o embalaži in odpadni embalaži	2006
Pregled ciljev, določenih v Direktivi 2000/53/ES o izrabljenih vozilih	2006
Predlog za direktivo, ki v eni direktivi združuje tri direktive o odpadkih iz industrije titanovega dioksida	2006
Objava smernic, ki temeljijo na sodni praksi Evropskega sodišča, o vprašanju, kdaj se stranski produkti obravnavajo kot odpadki in kdaj ne	2006
Objava smernic za države članice o uporabi upoštevanja življenjskega cikla pri ravnanju z biološko razgradljivimi odpadki, ki so premeščeni z deponij	2006
Izboljšanje temeljnega znanja o vplivih uporabe virov, nastajanju odpadkov in ravnanju z njimi ter bolj sistematično napovedovanje in vzorčenje	Začetek v letu 2006
Predlog za razjasnitev in razširitev obsega Direktive IPPC za dodatne dejavnosti ravnanja z odpadki, vključno z biološkim ravnanjem predelave odpadkov in pripravo nevarnih odpadkov za sežig ter predelavo žindre, ki je nastala pri sežigu	2007, ko bo Direktiva IPPC predmet splošnega pregleda
Predlog za spremembo Direktive Sveta 86/278/EGS o varovanju okolja, zlasti tal, kadar se blato iz čistilnih naprav uporablja v kmetijstvu	2007

Objava osnovnih smernic za lažjo uporabo orodij življenjskega cikla pri oblikovanju politik z dogovorjenim pristopom in metodologijo	2007
Objava smernic o določenih določbah Uredbe o prevozu odpadkov za boj proti navidezni predelavi	2007
Objava smernic o minimalnih okoljskih standardih za dovoljenja za naprave, ki jih ne zajema Direktiva IPPC in o najboljših razpoložljivih tehnologijah za mešanje nevarnih odpadkov	2007
Ocena stanja in potreba po dodatnih ukrepih za spodbujanje prehoda v evropsko družbo recikliranja	2007
Pregled ciljev Direktive 2002/96/ES o odpadkih iz električne in elektronske opreme	2008
Sprejetje prvega sklopa standardov za določanje, kdaj določeni tokovi odpadkov prenehajo biti odpadki, začenši s kompostom in recikliranimi agregati	2008 – odvisno od začetka veljavnosti spremenjene Okvirne direktive o odpadkih

Drugi ukrepi in dejavnosti, ki bodo prispevali k Tematski strategiji o preprečevanju in recikliranju odpadkov
<i>Tržni razvoj</i> Več držav članic je sprožilo pobude za razvoj trga recikliranja odpadkov s ciljem odstraniti tehnične in gospodarske ovire pri recikliranju in povečati zahteve po recikliranih materialih (npr. razvoj standardov, ki bi izboljšali razpoložljivost podatkov, pomembnih za trg in javno naročanje). Taki pristopi imajo nekaj potenciala za dopolnitev temeljnih politik recikliranja in bi jih lahko vsebovali nacionalni načrti za izvajanje Akcijskega načrta za okoljske tehnologije.
<i>Raziskave in tehnologije</i> Komisija bo zagotovila, da Evropski skladi, na razpolago za raziskave in razvojno delo na odpadkih, bolje rešujejo ključne vplive odpadkov na okolje.
<i>Najboljše prakse</i> Komisija bo podprla razširjanje in prenos najboljših praks v zvezi s spodbujanjem in sistemi osveščanja, izobraževanja ter spodbujanja, razvitimi na nacionalni, regionalni in lokalni ravni.
<i>Državna pomoč</i> Pregledane bodo smernice o državni pomoči za zaščito okolja. Ta pregled bo med drugim razjasnil, v katerih primerih se odobri državne pomoči za podporo dejavnosti recikliranja odpadkov.

Pregled strategije leta 2010 bo po potrebi uvedel tudi dodatne ukrepe, potrebne za pospeševanje preprečevanja nastajanja odpadkov in za uporabo upoštevanja življenjskega cikla pri ravnanju z odpadki ter za napredovanje proti evropski družbi recikliranja.

PRILOGA II
ZAKONODAJNI FINANČNI IZKAZ

1. NASLOV PREDLOGA:

Tematska strategija o preprečevanju in recikliranju odpadkov

2. OKVIR ABM/ABB

Področje politike: 07 – Okolje

Dejavnost: 07 04 – Izvajanje okoljske politike

3. PRORAČUNSKE VRSTICE

3.1. Proračunske vrstice (vrstice za poslovanje in z njimi povezane vrstice za tehnično in upravno pomoč (nekdanje vrstice BA)) z navedbo imena postavke:

07 01 04 01 – Zakonodaja, ukrepi, ki povečujejo osveščenost, in drugi splošni ukrepi, ki temeljijo na akcijskih programih Skupnosti na področju okolja – Odhodki za upravno poslovanje.

07 04 02 – Ukrepi, ki povečujejo osveščenost in drugi splošni ukrepi, ki temeljijo na akcijskih programih Skupnosti na področju okolja.

3.2. Trajanje ukrepa in finančnega vpliva:

Življenjska doba strategije je 10 let (2005–2015). Sedanji LFS krije finančne vidike za prvih pet let (2005–2010).

3.3. Značilnosti proračuna:

Proračunska vrstica	Vrsta odhodkov		Novo	Prispevek Efte	Prispevki držav prosilk	Razdelek v finančni perspektivi
07 04 02	neobvezni	diferenciran ⁴	NE	NE	NE	št. 3

⁴ Diferencirana sredstva.

4. POVZETEK SREDSTEV

Potrebe po človeških in upravnih virih se krije iz sredstev, dodeljenih GD za upravljanje (GD okolje) v okviru letnega proračunskega postopka.

4.1. Finančna sredstva

4.1.1. Povzetek odobritev za prevzem obveznosti (opo) in odobritev plačil (OP)

milijonov EUR (do 3 decimalna mesta)

Vrsta odhodka	Št. oddelka		Leto 2005	2006	2007	2008	2009	2010	Skupaj
---------------	-------------	--	-----------	------	------	------	------	------	--------

Odhodki iz poslovanja⁵

Odobritev za prevzem obveznosti (OPO)	8.1	a		0,230	0,380	0,230	0,230	0,080	1,150
Odobritve plačil (OP)		b		0,130	0,280	0,330	0,230	0,180	1,150

Upravni odhodki, vključeni v referenčni znesek⁶

Tehnična in upravna pomoč (NS)	8.2.4	c		0	0	0	0	0	0
--------------------------------	-------	---	--	---	---	---	---	---	---

REFERENČNI ZNESEK SKUPAJ

Odobritve za prevzem obveznosti		a+c		0,230	0,380	0,230	0,230	0,080	1,150
Odobritve plačil		b+c		0,130	0,280	0,330	0,230	0,180	1,150

Upravni odhodki, ki niso vključeni v referenčni znesek⁷

Človeški viri in z njimi povezani odhodki (NS)	8.2.5	d	0,486	0,486	0,486	0,486	0,486	0,486	2,916
--	-------	---	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------

⁵ Odhodki, ki ne spadajo v poglavje xx 01 zadevnega področja porabe xx.

⁶ Odhodki, ki spadajo v člen xx 01 04 zadevnega področja porabe xx.

⁷ Odhodki, ki spadajo v poglavje xx 01, razen členov xx 01 04 ali xx 01 05.

Upravni stroški, ki niso vključeni v referenčni znesek, razen stroškov za človeške vire in z njimi povezanih stroškov (NS))	8.2.6	e	0,002	0,088	0,088	0,090	0,086	0,084	0,438
---	-------	---	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------

Ocenjeni stroški financiranja ukrepa skupaj

OPO, vključno s stroški za človeške vire, SKUPAJ		a+c +d+ e	0,488	0,804	0,954	0,806	0,802	0,650	4,504
OP, vključno s stroški za človeške vire, SKUPAJ		b+c +d+ e	0,488	0,704	0,854	0,906	0,802	0,750	4,504

Podrobnosti o sofinanciranju

Če predlog zajema sofinanciranje držav članic ali drugih organov (prosimo, opredelite katerih), je treba ocenjeno stopnjo sofinanciranja navesti v preglednici v nadaljevanju (mogoče je vstaviti dodatne vrstice, če so predvideni različni organi, ki bodo zagotovili sofinanciranje):

v milijonih EUR (na 3 decimalna mesta natančno)

Organ, ki sofinancira ukrep		Leto n	n + 1	n + 2	n + 3	n + 4	n + 5	Skupaj
	f							
OPO, vključno s sofinanciranjem, SKUPAJ	a+c +d+ e+f							

4.1.2. Skladnost s finančnim programiranjem

- Predlog je skladen z obstoječim finančnim programiranjem.
- Predlog bo pomenil ponovno programiranje ustreznega razdelka v finančni perspektivi.
- Predlog lahko zahteva uporabo določb Medinstitucionalnega sporazuma⁸ (tj. instrument prilagodljivosti ali revizije finančne perspektive).

4.1.3. Finančni vpliv na prihodke

- Predlog nima finančnih posledic za prihodke.

⁸ Glej točki 19 in 24 Medinstitucionalnega sporazuma.

- Predlog ima finančni vpliv – učinek na prihodke je naslednji:

v milijonih EUR (na eno decimalno mesto natančno)

Proračunsk a vrstica	Prihodek	Pred ukrepom	Stanje po ukrepu							
			[Leto n]	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5] 9]		
	<i>a) Prihodki izraženi absolutno</i>									
	<i>b) Sprememba v prihodkih</i>	Δ								

- 4.2. **FTE za človeške vire (vključno z uradniki, začasnim osebjem in zunanjim osebjem) – podrobnosti glejte pod točko 8.2.1.**

Letne potrebe	Leto 2005	2006	2007	2008	2009	2010
Skupno število človeških virov	0,486	0,486	0,486	0,486	0,486	0,486

5. ZNAČILNOSTI IN CILJI

5.1. Potreba, ki jo je treba kratkoročno ali dolgoročno pokriti

Obravnava okoljskih vprašanj v zvezi z ravnanjem z odpadki. Strategija bo uvedla ukrepe za izboljšanje ravnanja z odpadki in regulativnega okvira, v katerem poteka ravnanje z odpadki.

5.2. Dodana vrednost zaradi vključitve Skupnosti in skladnost predloga z drugimi finančnimi instrumenti ter možne sinergije

Ravnanje z odpadki je gospodarska dejavnost, ki poteka na mednarodnem trgu. Ta dejavnost je dodobra regulirana, za izboljšanje učinkovitosti na trgu pa so potrebni skupni pristopi.

⁹ Po potrebi vstavite dodatne stolpce (če trajanje ukrepa preseže 6 let).

5.3. Cilji in pričakovani rezultati predloga ter z njimi povezani kazalniki v okviru ABM

Cilj strategije je opredeliti vrsto dejavnosti, ki bodo omogočile zmanjšanje učinkov odpadkov na okolje in prispevale k zmanjšanju vplivov uporabe virov na okolje.

V ta namen so predvideni številni konkretni ukrepi:

- 1) Poenostavitev in posodobitev regulativnega okvira dejavnosti, povezanih z odpadki.
- 2) Izboljšanje znanja na tem področju.
- 3) Razvijanje spodbud za pospeševanje preprečevanja in recikliranja odpadkov.

Več podrobnosti o pričakovanih rezultatih in njihovih vplivih je opisanih v sporočilu in v priloženi presoji vpliva.

5.4. Metoda izvedbe (okvirno)

X Centralizirano upravljanje

- neposredno s strani Komisije
- posredno s prenosom na:
 - izvajalske agencije,
 - organe, ki so jih ustanovile Skupnosti, kakor je navedeno v členu 185 Finančne uredbe,
 - nacionalne organe javnega sektorja/organe, zadolžene za javne storitve

Deljeno ali decentralizirano upravljanje

- z državami članicami
- s tretjimi državami

Skupno upravljanje z mednarodnimi organizacijami (treba jih je navesti)

Pomembne opombe: Ukrepe, ki jih strategija predvideva, bo neposredno izvajala Komisija (uvedba študij, organizacija sestankov, izvajanje pogodb o delu itd.) in države članice (izvajanje zakonodaje in priporočil).

6. NADZOR IN VREDNOTENJE

6.1. Nadzor

Komisija predlaga pregled učinkovitosti tematske strategije pet let po objavi sporočila. Komisija bo v ta namen pripravila poročilo, ki bo objavljeno in predloženo institucijam.

6.2. Vrednotenje

6.2.1. Predhodno vrednotenje

Tematska strategija je bila predmet presoje vplivov, ki bo objavljena hkrati s sprejetjem sporočila.

6.2.2. Ukrepi, sprejeti po vmesnem/naknadnem vrednotenju (spoznanja, pridobljena iz podobnih preteklih izkušenj)

Tematska strategija, uporabljena kot orodje za oblikovanje politike, je novost šestega okoljskega akcijskega programa¹⁰. Vendar pa ukrepi, ki jih strategija vsebuje, ne segajo preko običajne upravne prakse (uvedba študij, organizacija srečanj strokovnjakov, pogodbe o delu za relativno majhne denarne zneske), za katere že obstajajo ustrezni postopki finančne zaščite.

6.2.3. Oblika in pogostost prihodnjega vrednotenja

Komisija predlaga pregled učinkovitosti tematske strategije pet let po objavi sporočila. Komisija bo v ta namen pripravila poročilo, ki bo objavljeno in predloženo institucijam.

7. UKREPI PROTI GOLJUFIJAM

Predlagane dejavnosti sestavljajo le izdatki za osebje, srečanja strokovnjakov in študijske pogodbe. Za slednje bodo veljali običajni nadzorni mehanizmi Komisije, zato dodatni ukrepi proti goljuFIjam niso potrebni.

Še zlasti morajo potencialni upravičenci in pogodbeniki izpolnjevati določbe finančne uredbe in predložiti podatke o svoji finančni in pravni ustreznosti. Za donacije morajo predložiti začasni izkaz prihodkov in odhodkov v zvezi s projektom/dejavnostmi, za katere prosijo za financiranje. Plačila se vršijo na podlagi pogojev v zvezi s sporazumom o donaciji in na podlagi izkazov odhodkov in prihodkov, ki jih upravičenec ustrezno potrdi, in katere pregleda ustrezna služba Komisije. Možne so tudi kontrole na kraju samem, od

¹⁰ Sklep št. 1600/2002/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. julija 2002 o šestem okoljskem akcijskem programu Skupnosti (UL L 242, 10.9.2002, str. 1).

upravičencev pa se zahteva, da hranijo vse podrobnosti in spremljajočo dokumentacijo za obdobje pet let po končanju projekta.

8.2. Upravni odhodki

8.2.1. Človeški viri - število in vrsta delovnih mest

Vrsta delovnega mesta		Osebe, dodeljeno upravljanju ukrepa ob uporabi obstoječih in/ali dodatnih sredstev (število delovnih mest/FTE)					
		Leto 2005	Leto 2006	Leto 2007	Leto 2008	Leto 2009	Leto 2010
Uradniki ali začasno osebje ¹² (XX 01 01)	A*/AD	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5
	B*, C*/AST	1	1	1	1	1	1
Osebe, financirano ¹³ iz člena XX 01 02							
Drugo osebje ¹⁴ , financirano iz člena XX 01 04/05							
SKUPAJ		4.5	4.5	4.5	4.5	4.5	4.5

8.2.2. Opis nalog, ki izhajajo iz ukrepa

Naloge, ki se morajo izvajati, so v obsegu običajne upravne prakse in vključujejo uvedbo študij, organizacijo srečanj strokovnjakov, upravljanje delovnih pogodb in podobno.

8.2.3. Človeški viri – viri delovnih mest (po sistemizaciji)

- Mesta, ki so trenutno dodeljena za upravljanje programa, ki ga je treba zamenjati ali podaljšati
- Delovna mesta, ki so bila predhodno dodeljena v okviru izvajanja LSP/PPP za leto n
- Delovna mesta, ki bodo zahtevana v naslednjem postopku LSP/PPP
- Delovna mesta, ki bodo prerazporejena z obstoječimi človeškimi viri znotraj zadevne službe (notranja prerazporeditev)

¹² Stroškov zanje NE krije referenčni znesek.

¹³ Stroškov zanje NE krije referenčni znesek.

¹⁴ Stroške zanje krije referenčni znesek.

- Delovna mesta, potrebna za leto n, ki niso predvidena za izvajanje LSP/PPP za zadevno leto

8.2.4. *Drugi upravni odhodki, vključeni v referenčni znesek (XX 01 04/05 – Odhodki za upravno poslovanje)*

v milijonih EUR (na 3 decimalna mesta natančno)

Proračunska vrstica (številka in naslov)	Leto 2005	Leto 2006	Leto 2007	Leto 2008	Leto 2009	Leto 2010	SKUPAJ
1 Tehnična in upravna pomoč (vključno s stroški zadevnega osebja)							
Izvajalske agencije ¹⁵							
Druga tehnična in upravna pomoč							
- notranja							
- zunanja							
Tehnična in upravna pomoč SKUPAJ							

8.2.5. *Stroški financiranja človeških virov in pripadajoči stroški, ki niso zajeti v referenčni znesek*

v milijonih EUR (na 3 decimalna mesta natančno)

Vrsta človeških virov	Leto 2005	Leto 2006	Leto 2007	Leto 2008	Leto 2009	Leto 2010r
Uradniki in začasno osebje (XX 01 01)	0,486	0,486	0,486	0,486	0,486	2,430
Osebje, financirano iz člena XX 01 02 (pomožno osebje, napoteni nacionalni izvedenci, pogodbeno osebje itd.) (navesti proračunsko vrstico)						

¹⁵ S sklicevanjem na posebni zakonodajni finančni izkaz za zadevno(-e) izvajalsko(-e) agencijo(-e).

Stroški za človeške vire in pripadajoči stroški (ki NISO vključeni v referenčni znesek)	0,486	0,486	0,486	0,486	0,486	2,430
SKUPAJ						

Izračun – *Uradniki in začasni uslužbenci*

Vsak FTE se oceni s 108.000 EUR letno.

Izračun – *Osebj, financirano iz člena XX 01 02*

8.2.6. *Drugi upravni odhodki, ki niso vključeni v referenčni znesek*

v milijonih EUR (na 3 decimalna mesta natančno)

	Leto 2005	Leto 2006	Leto 2007	Leto 2008	Leto 2009	Leto 2010	SKUPAJ
XX 01 02 11 01 – Misije	0,002	0,008	0,008	0,010	0,006	0,004	0,038
XX 01 02 11 02 – Sestanki in konference							
XX 01 02 11 03 – Odbori ¹⁶		0,080	0,080	0,080	0,080	0,080	0,400
XX 01 02 11 04 – Študije in posvetovanja							
XX 01 02 11 05 – Informacijski sistemi							
2. Drugi odhodki za poslovanje skupaj (XX 01 02 11)	0,002	0,088	0,088	0,090	0,086	0,084	0,438
3. Drugi odhodki upravne narave (opredeliti z navedbo proračunske vrstice)							
Upravni odhodki, razen stroškov za človeške vire in pripadajoči stroški (ki NISO vključeni v referenčni znesek), SKUPAJ	0,002	0,088	0,088	0,090	0,086	0,084	0,438

¹⁶ Navedite vrsto odbora in skupino, v katero sodi.

Izračun - *Drugi upravni odhodki, ki niso vključeni v referenčni znesek*

Predpostavlja se, da bo stala povprečna misija 1 000 EUR.